

πικρία τῶν περὶ τῆς εὐτυχίας εὐχῶν του. Καὶ ὁμως ἀνεχώρει. Διὰ τί; Ἐξήτει, πρὸ δύο ὥρων, νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τοῦτο, πλὴν εἰς μάτην. Ποῖον σπουδαῖον ζήτημα ἠδύνατο ν' ἀποστρέφῃ αὐτὸν ἀπ' αὐτῆς; Ποία παράδοξος αἰτία ἐκώλυεν αὐτὸν τοῦ νὰ ὁμιλήσῃ; Μόνον μίαν ἔβλεπε τὴν διαφορὰν τῆς περιουσίας. Αὕτη ἦτο πλουσιωτάτη. Καὶ ἐν τῇ ἀβρότῃ αὐτοῦ, ὁ Πέτρος δὲν ἤθελε νὰ φανῇ ὅτι συνεζεύγνυται γυναῖκα, ἕνεκα τῶν χρημάτων της. Τὰ χρήματα ταῦτα, ἅπερ ὁ πατὴρ αὐτῆς εἶχε συναγάγει μετὰ τόσης γλισχρότητος, τὰ κατηράσθη. Τὸν πλοῦτον τοῦτον εἰς τὴν αὕξησιν, τοῦ ὁποίου ὁ φιλάργυρος εἶχε πάντα θυσιάσει, τὴν ζωὴν τῆς γυναικὸς του, τὸ φίλτρον τῆς θυγατρὸς του, τὴν ἰδίαν ἀξιοπρέπειαν, ἤθελεν, ἂν ἦτο δυνατόν, νὰ διασκορπίσῃ, ἵνα παραστή εἰς ἐκεῖνον οὐ ἥρατο καὶ ὕψ' οὐ ἡσθάνετο ὅτι ἀγαπᾶται, λέγουσα αὐτῇ. «Ἰδοὺ, εἰμαι ἐπίσης πτωχὴ ὡς ὑμεῖς, τόρα συζεύχθητέ με!» Καὶ ὁμως ἐκεῖνος ἔμελλε ν' ἀποδημήσῃ. Τὴν ἠκολούθησε κατὰ διάνοιαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Bois-le Roi. Εἶδε τὸν οἰκίσκον περικυκλούμενον ὑπὸ τοῦ κηπαρίου. Ὑπὸ τὴν ταπεινὴν ἐκείνην στέγην, ποσάκις ἐρρέμβασε τὴν εὐδαιμονίαν! Εἶπεν ἐν ἑαυτῇ ὅτι αὕτη θὰ εἰσῆρχετο ἐν αὐτῇ εἰς τὸν βραχίονά του, καὶ ὅτι ἡ μήτηρ του θὰ τὴν ὑπεδέχετο ὡς προσφιλεστάτην θυγατέρα. Ἀφοῦ ὥπισθοχώρει ἐκεῖνος πρὸ τοῦ πλούτου της, θὰ προῦπήντα λοιπὸν αὕτη τὴν πενίαν του.

Ἦτο μάλιστα ἄνθρωπος μὴ εἰποῦσα πάντα, ὅτε ἠρωτήθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ της. Διότι, ἂν ἐδείκνυτο εἰλικρινεστέρα, ὁ κόμης θὰ ἐκώλυε τὸν Πέτρον τοῦ ν' ἀναχωρήσῃ.

Ἀλλὰ μὴ δὲν ἦτο εἰσέτι καιρὸς; Ὁ, τι αὕτη δὲν ἐτόλμησε νὰ πράξῃ τὴν ἡμέραν, ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρωτὰν τῆς ἐπαύριον θὰ μετέβαινε λίαν ἐνωρίς, παρὰ τῷ θεῷ της, θὰ τῷ ὁμολόγῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅτι τὸν παρεκάλει νὰ δώσῃ καὶ εἰς τὸν Σεβεράκ ἀφορμὰς ὁμολογίας, ὅς οὗτος ἦτο λίαν ὑπερήφανος ὅπως συναινεσθῇ νὰ ποιήσῃ ἅψ' αὐτοῦ.

Ἀνακουφισθεὶς διὰ τῆς ιδέας ὅτι δὲν ὤφειλε ν' ἀποβάλῃ πᾶσαν ἐλπίδα, ἠγέρθη καὶ ἐποίησε βήματά τινα ἐν τῷ ἀνθοκομείῳ, φωτιζομένην μόνον ὑπὸ τοῦ σεληναίου φωτὸς καὶ ἐπὶ τῶν πλακῶν τοῦ ὁποίου ἐμηνύετο ἡ σκιά της ὑπερμέτρως.

Ἐπλησίασε πρὸς τὴν ὕλην, ἀνύψωσε τὸ παραπέτασμα καὶ ἠνέωξε. Βαθεῖα γαλήνη ἐξετείνετο ἔξωθεν. Ἠρείσθη ἐπὶ τῶν ἀγκώνων καὶ διετέλει ἀναπνέουσα καὶ ἀκροωμένη τῶν βιτράχων κοαζόντων παρὰ τὸ χεῖλος τῆς δεξαμενῆς.

Τὰ ὄμματα αὐτῆς ἔστησαν ἐπὶ τῶν ὑφικαρήνων τοῦ κήπου δένδρων, ἐν σκότει καὶ μυστηρίῳ διακειμένων.

Αἶφνης, ἐν τῇ μεγάλῃ πρὸς τὸν ἐξώστην ἀγούσῃ δενδροστοιχίᾳ τῇ ἐφάνη ὅτι εἶδε διερχομένας δύο σκιάς.

Ἐγένετο μάλλον ἀνήσυχος καὶ περιδεής, Κατέλειπεν ἡσυχῶς τὸ παράθυρον καὶ διὰ

τῶν ὕλων, ἠκολούθει τὰς κινήσεις τῶν νυκτερινῶν περιπατητῶν.

Οὗτοι προῦχώρουν μετὰ προφυλάξεως, ἀκολουθοῦντες τὴν σειρὰν τῶν δένδρων. Ἀφικόμενοι εἰς ἀπόστασιν πεντήκοντα βημάτων ἀπὸ τοῦ πύργου, ὤφειλον νὰ διέλθωσι θέσιν φωτεινῇν.

Καὶ μετὰ φρικαλέας συγκινήσεως, ἡ Λευκὴ ἀνεγνώρισε τὸν Πέτρον καὶ τὸν Φροσσάρ.

Συνέσχε τὴν ἀναπνοὴν αὐτῆς, περιεργύη ὑπὸ ψυχροῦ ἰδρώτος, ἰδέαι συγκεχυμέναι περιεδινοῦντο ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτῆς, μετ' ἀπιστεύτου ταχύτητος. Τί ἐζήτει ὁ νέος ἐν τῷ κήπῳ, τὴν νύκτα, εἰς τοιαύτην ὥραν;

Οὐδόλως ἀπέδωκε τὸ διάβημα τοῦτο εἰς καλὸν οἰωνόν.

Ἐπλήγη μάλιστα ὑπὸ προκασθήματος δυστυχίας τινός, προσηλωμένη πάντοτε ἐπὶ τοῦ ὕλου, οὗτινος ἡ ψυχρότης ὠφέλει τὸ φλέγον μέτωπόν της, καὶ ἐξαλείφουσα διὰ τῆς χειρὸς τὴν ἐπ' αὐτοῦ διὰ τῆς ἀναπνοῆς της γιγνομένην ἄχνην. Ἐθεώρει λοιπόν.

Ὁ Πέτρος ἐχωρίσθη τοῦ Φροσσάρ, μείναντος ὑπὸ τὰ δένδρα, καὶ βραδέως ἤρχετο πρὸς τὸ ἀνθοκομεῖον.

Ἡ Λευκὴ ἔφριξε σκεπτομένη ὅτι θὰ εὐρεθῇ ἀντιμέτωπος αὐτοῦ, ὅτι θὰ ἔχῃ νὰ τὸν κατηγορήσῃ. Ἡθέλησε λοιπὸν νὰ ἀπέλθῃ, νὰ μὴ γινώσκῃ τι, καὶ ἤδη ἐποίει ἐν βήμα πρὸς τὴν κλίμακα, ἐτοίμη νὰ ἀναβῇ αὐτὴν ἐν ἐνὶ δευτερολέπτῳ, ὅποτε χεῖρ τις ἔστρεψε μετὰ προφυλάξεως τὸν στρόφιγγα τῆς θύρας, καὶ ἐλαφρὸς θροῦς ἐσθῆτος ἠκούσθη.

Φρικώδης ἰδέα, εἰς τὴν δὲν ἔσχε καιρὸν νὰ βαθύνῃ, κατετάραξε τὸν νοῦν τῆς Λευκῆς, ἦτο ἡ κόμησας, ἥτις ἤρχετο, ἀπὸ τῆς μιᾶς θύρας, ὅτε ὁ Πέτρος διηυθύνετο πρὸς τὴν ἄλλην.

Ἡ νεᾶνις μικροῦ δεῖν ἐλιποθύμει, ἔμελλε νὰ κραυγᾷ, ἀλλ' ἐπέσχε ἐαυτῆς, καὶ ἀπληστος ἦδη, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃ, ἐνῷ μίαν στιγμὴν προηγουμένως ἐπεθύμει τὸ πᾶν ν' ἀγνοῇ, ὡχρὰ ὡς νεκρὰ ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τῆς σελήνης, ἀπεμάκρυνε τοὺς κλάδους ἐνὸς δένδρου, καὶ ἐκρύβη ὀπισθεν τῶν δενδρυλλίων τοῦ ἀνθοκομείου.

Ἦτο καιρὸς. Ἡ Σάρρα εἰσῆρχετο ἄνευ φωτὸς καὶ ἀθροῦδος, ἠθεώρησε περὶ αὐτὴν, καὶ εἶδεν ὅτι εἶναι μόνη, ὤθησε τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, καὶ εὐθὺς κατηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν τοῦ κήπου. Ἐν τῇ σιγῇ, ἠδύνατό τις ν' ἀκούσῃ πᾶλλουσαν σφοδρῶς τὴν καρδίαν τῆς Λευκῆς. Ὁ Πέτρος εἰσῆρχετο.

— Ἐν φῶς ἠδύνατο νὰ μᾶς προδῶσῃ, εἶπεν ἡ Σάρρα... Δότε μοι τὴν χεῖρα, θὰ σὰς ὁδηγήσω.

Καὶ ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς αὐτόν, ἐτοίμη νὰ τὸν ἐλκύσῃ εἰς ἐαυτὴν περιπαθῶς. Ἀλλ' οὗτος ἔμεινεν ἀκίνητος, ἡ δὲ χεῖρ του δὲν ἔψαυσε τὴν τῆς νεαρᾶς γυναικός...

[Ἐπεταὶ συνέχεια].

I. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞΕΛΟΘΗ, ΕΞΕΛΟΘΗ, ΕΞΕΛΟΘΗ

ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ, ΚΟΜΨΟΝ, ΕΥΘΗΜΟΝ, ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟΝ

ΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ

Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1891 ΕΤΟΥΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

(ΕΤΟΣ 5')

Σύγκειται ἐκ 480 πυκνῶν σελίδων, καλλιτεχνικωτάτων, εἰς ἀξιοκονίζεσθαι ἐν σμικρῇ ἢ φιλολογικῇ καὶ κοινωνικῇ φησιγνωμίᾳ τοῦ ἔτους. — Κοσμεῖται δι' 60 λαμπρῶν εἰκόνων φωτοτυπικῶν, ἐπιτήδεις κατασκευασθέντων ἐν Λειψίᾳ καὶ Παρισίοις. — Περιέχει ὑπὲρ τὰ 100 ἄρθα καὶ διαιτριβάς, ἀρίστης ἐκλογῆς, ἥτοι: διηγήματα, ἡθογραφίας, ποιήσεις, ἱστορικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς διαιτριβάς, καλλιτεχνικὰς μελέτας, δραμάτια, διαλογὰς, χαρακτῆρας, κοινωνικὰς σελίδας ἐκ τοῦ συγχρόνου βίου, φιλολογικὰ παίγνια, λεπτὰς καὶ φαιδρὰς σατύρας ἐπικαίρους, ἐπιγράμματα, σκαλαθῦρματα, γρωμικά, βιογραφικὰς σημειώσεις, ἀνέκδοτα, γελιογραφικὰς παραστάσεις, κλπ. κλπ. — Συνεργάζεται ὑπὲρ τοὺς 80, πάντες σχεδὸν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐν Ἑλλάδι συγχρόνου λογοτεχνίας. — Περιέχει δ' ἐπὶ πλεόν καὶ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ τοῦ 1891

ἥτοι λαμπρὰς προσωπογραφίας καὶ βιογραφίας σχετικὰς τῶν διαπρεπεστέρων ἐν τῇ πολιτείᾳ, τῇ ἐπιστημῇ καὶ τοῖς γράμμασι συγχρόνων ἑλλήνων.

Εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου συγκεντρῶνται ὅλη ἡ χάρις καὶ ἡ σπινθηρίζουσα εὐφυΐα τῆς συγχρόνου φιλολογικῆς παραγωγῆς. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἕλληνες, διερχόμενοι τὰς 450 χαριεστάτας σελίδας τοῦ «Ἡμερολογίου» τοῦ κ. Σκόκου, ἀνευρίσκουσιν ἐν σμικρῇ τὴν φιλολογικὴν καὶ κοινωνικὴν φησιγνωμίαν τοῦ ἔτους.

ΤΙΜΑΤΑΙ

Διὰ τοῦ: ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ:

Χαρτόδετον φρ. 4 — Χρυσόδετον φρ. 8

Διὰ τὰς ἐπαρχίας:

Χαρτόδετον φρ. 3.80. — Χρυσόδετον φρ. 4.80

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων χάριν τῶν ἀπανταχοῦ ἀναγνωστῶν της ἀναδέχεται νὰ ἀποστέλλῃ ἀσφαλῶς καὶ ταχέως τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου, εἰς πάντα ἐμβαζόντα πρὸς αὐτὴν τὸ ἀντίτιμον.

ΠΙΑΝΟ κομφότατον καὶ στερεώτατον, ἄνευ οὐράς, ΠΩΛΕΙΤΑΙ, ἐν ὁδῷ Πειραιῶς, ἀρ. 14 εἰς συγκαταβατικὴν τιμὴν.

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΙ

ΚΑΙ

ΕΥΘΗΝΟΤΑΤΟΙ

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10